

Vi har et forstokket flertal – jeg ved ikke, om man må bruge ordet beton – her i Folketinget, der ikke ønsker at følge vores kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Nu har jeg ingen papirer med, fordi jeg kom lidt hastigt herved, men ellers kunne jeg have vist breve fra borgmesteren i Nordjyllands Amt, som skriver for samtlige borgmestre og kommunalbestyrelser i hele Nordjylland, at vi skal støtte Fremskridtspartiets lovforslag. Vi har også fået et brev fra Aksel Lind – en gæv socialdemokratisk borgmester i Spøttrup Kommune – som er formand for de 103 skæve kommuner, der siger det samme.

Det vil altså sige, at samtlige 275 kommunalbestyrelser i Danmark støtter forslaget. Og når vi kommer ud til vælgermøder, er det også noget som SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten plejer at sige: at vi skal have beslutningerne så langt ud til borgerne som muligt. Det gælder altså ikke deres egne medlemmer i kommunalbestyrelserne.

Jeg synes, det er en lidt mærkelig politik, at bare fordi man kommer lidt højt på strå og ind i Folketinget, så tror man ikke, at dem, der er valgt til kommunalbestyrelserne, kan tage ansvar for egne handlinger. Det er jo det, man siger. Man har altså ikke tillid til dem, man selv vælger, selv om også der er masser af borgmestre og flertal, der er socialdemokratiske.

Jeg synes, det er beskæmmende, at vi ikke engang kan få flertal for sådan et lille forslag, samtidig med at et enigt Folketing har nedsat to-tre udvalg, der skal se på – hvad skal vi sige? – at hjælpe landkommunerne, de tyndt befolkede områder.

Det er en sorgens dag for Danmarks 275 kommuner, når vi har en regering, der fuldstændigt ignorerer deres egne partimedlemmer. Jeg vil gætte på, at ikke engang en af regeringens egne ministre tør gå herop på talerstolen og forsvare deres holdning. Det er jeg faktisk bange for, at der ikke er en eneste minister, der tør komme herop for at gøre.

Vi har ikke fået en eneste tilkendegivelse, der ikke har støttet vores forslag, tværtimod har vi fået det ene brev efter det andet, der har støttet forslaget. Det er en beskæmmende dag for dansk folkestyre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 50 (V, KF, FP og DF) stemte for, 66 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 25/10 95. Første behandling 30/11 95. Betænkning 15/5 96. Anden behandling 24/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Denne sag er jo ikke ny for Folketinget, og efter det, der står i udvalgsbetænkningen, kan jeg konstatere, at vi jo så skal have den én gang til.

I Fremskridtspartiet er vi noget overraskede over det store antal af gruppeformænd, som, da den her sag var til debat for flere år siden, skrev til Udvalget for Forretningsordenen, at man var meget enige i, at der burde ske noget, når det drejede sig om ministres muligheder for at få pension.

Fremskridtspartiets forslag drejer sig jo ikke om at fratage ministre pension. Fremskridtspartiets forslag drejer sig ene og alene om at ligestille ministre med borgmestre og amtsborgmestre.

Jeg kan godt forstå, hvis ministre synes, de er en særlig race højt hævet over andre – det vil de også snart vise ved deres afstemning – men det er uforståeligt for os i Fremskridtspartiet, at regeringen kan mene, at amtsborgmestre og borgmestre først skal have pension, når de går på pension, hvorimod de samme regler ikke er rimelige at indføre, når det drejer sig om ministre. Det er uforståeligt for os i Fremskridtspartiet, at man herinde anser dem for så særligt ophøjede, at hvis bare man har været minister i 1 år som 30-årig, så skal man kunne hæve en offentligt betalt pension resten af sit liv, uanset

om man bagefter går ud i det private erhvervs-
liv og tjener 1 mio. kr. eller 2 mio. kr.

Det var nogle af de ting, som var oppe til
debat for nogle år siden, og et flertal af gruppe-
formændene sagde da også dengang, at det ville
de gerne se på, det ville de gerne gøre noget
ved.

Siden har forslaget to gange været i Udvalget
for Forretningsordenen, og det har jo så vist sig,
at de, der i sin tid skrev det brev, ikke har tænkt
sig at gøre noget ved det. Det er anden gang,
man nu stemmer forslaget ned.

Men i mellemtiden har man så gjort noget fra
flertallets side, som i og for sig udvider ordnin-
gen, som i og for sig gør den endnu mere urime-
lig, end den var. For et år siden vedtog et flertal i
Udvalget for Forretningsordenen en beretning,
hvorefter ministre, der er medlem af Folketin-
get, skal kunne få orlov. Det syntes vi i og for sig
i Fremskridtspartiet var en god idé; men da det
gik op for os, at når de skulle have orlov, skulle
de beholde ikke alene deres løn, men også deres
pension og deres omkostningstillæg, så stod vi
ærlig talt af, da var der ikke længere forståelse
tilbage.

Jeg har så forstået på udviklingen siden sidste
sommer, at SF også følte, at det måske var lige
flot nok, og at SF efterhånden har fået ordningen
til at se sådan lidt mere spiselig ud – i hvert fald
for skatteyderne – for nu skal man i det mindste
kun have løn som folketingsmedlem, så vidt jeg
har forstået. Men det er i og for sig urimeligt, at
hvis man tager orlov fra sit arbejde og sætter en
anden ind, som man gør på orlovsordningerne,
så skal man stadig væk have lønnen.

Og det er endnu mere uforståeligt, for den
ordning gælder jo også for ministre, der ikke er
medlem af Folketinget. Når man så ser tilbage
på, hvorfor den ordning i grunden blev vedta-
get, så skyldtes det jo en radikal minister, som
ene af alle kun kunne få sin ministerløn, for alle
de andre ministre var også medlem af Folketin-
get, og så kunne man selvfølgelig ikke have ham
som sådan en underbetalt minister. Derfor lave-
de man sådan et godt radikalt lovforslag. Det
har så kørt siden, og nu gør man det på radikal
foranledning endnu værre, for nu gør man det
sådan, at ministre altså bare kan indkalde deres
suppleant.

Men vi har i Fremskridtspartiet forstået, at
flertallet i dette Folketing ønsker, at ministre
fortsat skal være en særlig privilegeret race, som
kan få pension fra det offentlige, uanset om de
går af som ministre, når de er 30 år, når de er

35 år, eller når de er 60 år, og uanset hvilken løn
de i øvrigt måtte oppebære.

Vi forstår også, at det problem, som også har
været drøftet, at hvis man bliver valgt til Euro-
pa-Parlamentet, får man også ministerpension,
mens man sidder dér – det er ikke rimeligt; det
er dog en slags offentlig post – skal der heller
ikke røres ved. Der skal ikke røres ved det, så
hvis regeringen udnævner én til EU-Kommis-
sær, skal vedkommende stadig væk have ret til
pension. Så skal man have sådan en cirkusfore-
stilling for åbne døre, som da den sidste
EU-Kommisær blev udnævnt, at man skal
presses til at afstå fra pension, og så kan man gå
rundt og spille martyr!

Det er dette Folketings pligt at fastsætte de
regler, som man finder er rimelige, og vi kan
altså forstå, at for så vidt angår ministre kender
urimeligheden ingen grænser.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal blot oplyse, at vedrørende den del af fru
Kirsten Jacobsens indlæg, der handler om mini-
sterpensioner, er vi fra SF's side fuldkommen
enige med fru Kirsten Jacobsen.

Imidlertid er det lovforslag, som vi nu
behandler, teknisk udformet, så det ikke kan
danne grundlag for en vedtagelse. Derfor vil vi
undlade at stemme til dette forslag.

Hvad angår sagen om de radikale ministre,
der ønsker at gå på orlov, kan det bekræftes, at
der er en løsning på vej, der vil indebære, at
ministre i det hele taget får mulighed for at gå
på orlov og vende tilbage, når de ikke længere
er ministre, under forudsætning af, at de i
orlovstiden i enhver henseende er ligestillet
med ministre, der ikke er medlem af Folketin-
get.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 10 (FP, EL og DF)
stemte for, 91 (S, V, KF, RV og CD) imod; 12 (SF,
Erling Christensen (S) og Holger Graversen (S))
stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 241: Forslag til lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren.
Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96. 1 ændringsforslag af forskningsministeren (Frank Jensen) 23/5 96).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af forskningsministeren (Frank Jensen).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 242: Forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren.
Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om offentlig mobilkommunikation.
Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 244: Forslag til lov om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.
Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 245: Forslag til lov om ændring af lov om radio-kommunikation.

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 241: Forslag til lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, §§ 4–12, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 13, således ændret, og ændringsforslagene nr. 4–8 til § 14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 uden for betænkningen vedtoges uden afstemning.

§ 14, således ændret, § 15, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 16, § 16 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 10, § 17, således ændret, ændringsforslag nr. 11 om indsættelse af to nye paragraffer efter § 17, §§ 18 og 19, ændringsforslag nr. 12, § 20, således ændret, ændringsforslag nr. 13, § 21, således ændret og § 22 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 242: Forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren.